

Neděle – 15.9.2024

Introit: Žalm 86,3-5

P 135

Modlitba

Hospodine, přicházíme, abychom ti děkovali, naslouchali ti a tvé jméno vyvyšovali. Máš ve svých rukou celý svět, žádné strachy ani velká voda tvou lásku k nám nezředí. Máme však obavy o ty, kdo jsou záplavami postihnuti. A vděčnost všem, kdo jim pomáhají.

Vzkříšený Kriste, dnešní den je oddělený pro tebe. Ty jsi náš Pán a Král. Společně tě oslavujeme zpěvem, modlitbami, a celým životem, třebaš nedokonale. A čekáme na tvé slovo, na tvé oslovení, které uzdravuje, posiluje a motivuje ke službě.

Duchu svatý, dárce života, ty nás učíš moudrosti, bez pýchy a taktizování. Prosíme, ať žijeme s pohledem upřeným na Ježíše Krista. Ať je On sám mezi námi tím prvním, těžištěm našeho života a celého sboru.

Pane, ty jsi byl na počátku vesmíru. A přišel jsi a našel každého z nás osobně. To je zázrak. Amen

1.čtení: Matouš 16,13-19

P 296

Kázání: Římanům 1,1-7

Sestry a bratři,

když se chystáme na delší cestu, musíme si připravit a zabalit osobní věci, peníze, mapy, zajistíme si informace o daném místě, dobijeme si powerbanku pro případ, že bychom neměli přístup ke zdroji elektřiny. No a taky musíme mít dobrý důvod opustit domov a vydat se na cestu.

Apoštol Pavel byl očividně napojený na powerbanku (víte, co to je: krabička s akumulátorem, který si doma nabiju a na cestách si z toho můžu dobíjet např. mobil nebo jiná zařízení) a tím zdrojem energie pro něj bylo evangelium. To byla taková síla (power), že Pavlovi převrátila život. Lépe řečeno přenastavila. Stala se hybnou silou, která Pavla vede do Říma a to jen proto, aby si tam vytvořil zázemí pro další cestu do Hispánie, dnešního Španělska, na tehdejší kraj světa. Vyznání „Ježíš Kristus je Pán“ nebyl prázdný slogan, ale víra a přesvědčení, že Kristu patří všechny národy. A na nás je těm národům evangelium přinést a zvěstovat.

Pavel přijal povolání za apoštola, aby i jeho prostřednictvím, jeho službou se tento Boží projekt prosadil. Po celé zemi. Nepustil se do toho na základě grantového systému, který by schválil a podpořil jeho záměr; jediným podnětem a důvodem bylo evangelium. Dobrá zpráva o vzkříšeném Ježíši Kristu jako Pánu celého světa.

To je síla, která dodnes nezeslábla. Zdroj energie, ze které žijeme, počínaje Ježíšovými učedníky přes Pavla, Augustina, Benedikta, Tomáše, Husa, Luthera, až po naši dobu. Svědectví víry pokračuje s námi, v té síle, jakou se nás osobně dotýká evangelium, živý Ježíš Kristus. Každý jsme napojeni na tento zdroj energie, která dává sílu, podněty a uvádí do pohybu. Která z nás dělá osoby: před Bohem stojíme osobně a projev naší víry je krásně osobní, jedinečný. Osobní svědectví. Když se začteme do Pavlova listu Římanům, vidíme, že jde o osobní vyznání, do něhož vložil velké duchovní úsilí, celou svou osobnost, svou víru a záměry.

Pomyslný notový klíč jeho dopisu chce naladit i naše osobní melodie. Jaké svědectví ponese me, na tomto místě? I nás se Ježíš ptá: Za koho mě pokládáte vy? Není to, sestry a bratři, řečnická otázka, závisí na tom, jakou podobu dáme svému životu a celému společenství. Můžeme se potkávat s Ježíšem jako se zajímavou, historickou postavou, nebo jako s jednou kapitolou katechismu. Anebo jako s tím, kdo nás oslovuje, dotýká se nás svou smrtí i vzkříšením, jako světlo i oheň, jako síla, která naplňuje a proměňuje. Jak to Pavel a mnozí další vyznali ve slovech: Ježíš Kristus je můj Pán.

K tomu bych chtěl povědět dvě věci, které se odrážejí v jedné Pavlově větě: „Skrze něho (Krista) jsme přijali milost apoštolského poslání, aby ke cti jeho jména uposlechly a uvěřily všechny národy.“

První věc: Apoštolské poslání

Víra, zvěst o Ježíši Kristu není pouhá informace, ale formace, co nás formuje, utváří, povolává. Víra je vždy spojena s vědomím povolání k určitému úkolu, ke službě. V osobním vztahu s Bohem slyším, nebo vnímám jeho oslovení i to, co se mnou zamýšlí. K tomu nedospějeme jen tím, že jsme byli ve víře a k víře vychovávání, jakkoli je taková výchova dobrá a důležitá. Bůh chce mluvit a jednat s námi osobně, jde o dění mezi námi oběma. Když se Pavel poprvé setkal se vzkříšeným Kristem, uslyšel od něj své jméno. Bůh se mnou mluví, utváří a tajemným způsobem přesouvá těžiště mého života – to už nemám v sobě, ale v Ježíši Kristu, v Bohu. To mně dává nový směr a cíl. Nesloužím sobě, netočím se jen kolem sebe jak čamrda, protože dospívám k poznání, že všechno, co mám, jsem dostal. A podle toho s tím nakládám. Přemysl Pitter, evangelický kazatel, sociální pracovník, to vyjádřil slovy: Můj život nepatří mně. Je za tím vděčnost za všechno, co jsem přijal a co dostávám, vděčnost, která přijímá a vydává.

Přijmout víru, vše, co mi nabízí Kristus, znamená vydávat počet ze své víry, být poslán, žít ve světě jako Ježíšův svědek. Jako Pavlův dopis křesťanům v Římě je osobním svědectvím, i my se ve své situaci pokoušíme a učíme nově slabikovat víru v rozhovoru, ve sdílení, v písních, v osobním rozhodování. Při poslední schůzi staršovstva jsme četli jiné Pavlovo slovo: Všichni jsme služebníky Kristovi a správci Božích tajemství. Každý dostáváme tolik milosti, že máme čím sloužit a kde. A pokud mně mé místo není jasné, můžu se na to ptát, kohokoliv z nás, a hledat, kde a jak mě Pán Bůh dobře využije. Díky tomu má křesťanství v sobě velkou dynamiku a závisí jen na tom, jestli jsme na pojeni na powerbanku (na evangelium), nebo svůj zdroj hledáme jinde.

Druhá věc: Přijali jsme apoštolské poslání, aby ke cti jeho jména uvěřily všechny národy. To je druhá část dnešní zvěsti. Zde má důležité místo spojka aby, která vyjadřuje účel: aby uvěřily všechny národy.

Pro Pavla vyznání Ježíše jako Pána znamenalo podnět přinést zvěst o něm všem národům. A tehdy nebyla jiná možnost, než se za nimi vypravit. Věděl, jaký je rozdíl mezi životem ve víře a životem bez ní. Je to jako mezi životem a přežíváním. Poznal to na sobě. A síla evangelia jej nasměrovala k tomu, aby se o ně sdílel, aby další lidé dostali šanci se dozvědět o Bohu a uvěřit.

A tohle je také účelem života našeho sboru. Setkáváme se, sdílíme, hledáme svou cestu ke zdroji, k evangelijní powerbance, přijímáme, abychom měli co dávat, nabízet, o čem svědčit. Aby se odtud dál šířila dobrá zpráva o Ježíši Kristu, o jeho působení mezi námi a s námi. Je pochopitelně dobré myslet na běžný provoz, údržbu, dostavbu, organizační a hospodářské zajištění, ale s tím, že jako členové sboru a celé společenství nezapomeneme, že jsme tady za určitým účelem, aby... aby ke cti Ježíšova jména uvěřily všechny národy. Abychom byli místem, kde nacházíme povzbuzení, přijímáme odpuštění, necháváme se zalít darovanou nadějí a milostí, dobít novou silou, dostáváme motivaci ke službě v různých oblastech sboru, nebo kde žijeme.

Dostali jsme opravdu hodně, jsou mezi námi mnohá krásná obdarování: hudební, duchovní, literární, praktické, jazykové, pro práci s dětmi, divadelní... Budeme-li je, sestry a bratři, využívat za účelem, pro který tu spolu jsme, bude to síla, navíc znásobená silou evangelia a Božím požehnáním.

Přijali jsme milost, přijali jsme tolik, abychom měli co nabídnout a měli jistotu, že lepší nabídku než evangelium člověk jinde nenajde.

Modlitba

P 692

Ohlášky

P 679

Modlitba (Prosíme tě, Pane)

Navštěvuj nás v darech svého Ducha, ať máme sílu jít za všemi, na které svět zapomněl, kterých se straní, kterými opovrhuje. Nauč nás modlit se za ty, ke kterým nás posíláš a na které často zapomínáme. Voláme:

Prosíme za všechny lidi, kteří museli opustit své domovy kvůli záplavám, nebo o ně přišli. Buď s nimi v jejich nejistotě. Prosíme za ty, kdo jim pomáhají na místě, nebo jakýmkoliv jiným způsobem. Voláme:

Prosíme za církve v naší zemi, aby byla pevná a věděla, že její práce je nezastupitelná. Ať umíme prosit a spoléhat na probuzení Tvým Duchem. Ať umíme jednat tam, kam nás posíláš, kde je to třeba. Voláme:

Prosíme, Pane za akce a shromáždění, které jsou před námi. Přimlouváme se za programy pro různé generace v našem sboru, pro děti a dospělé, ať zde každý nachází své místo a modlíme se za to, co děje a co se chystá. Voláme:

Pane Bože, zbav nás prosíme obav, že věci nepůjdou podle našich představ. Ať má navrch naše rozvaha a pevná víra, že ty sám dotáhneš k dobrému i to, co se nám zdá nejisté. Voláme:

Pane, máme na srdci spoustu dalších věcí, které ti chceme předložit v naší tiché modlitbě.

Prosíme, vyslyš naši společnou modlitbu: Otče náš ...

Požehnání

Tvá dobrota nás posiluj, tvá láska nás povzbuzuj, tvá moc nás chraň a tvá milost nás provázej od východu slunce až do západu jeho, nyní i vždycky. Amen

P ze Sv 489